

seende til Opnaaelse af Stempelfrihed for Bankbøger skal stilles lige med Sparekasser, er der saa meget mindre Grund til at opretholde disse Bankers nuværende Privilegium, ved hvis Ophævelse ogsaa det i Stempellovens § 157 givne Tilsagn om Ligestilling for alle Banker ved særlig Lov vil være fuldt indfriet“).

12. I Regeringsforslagets Bestemmelser om Straf m. m. gøres navnlig den Forandring, at Bestyrelsesmedlemmer, der gør sig skyldige i Besvigelser eller grov Uorden, ikke skal kunne afskediges, men at Indenrigsministeren skal kunne bestemme, at de sættes under Tiltale. Endvidere udgaar Bestemmelsen om Bødestraf for Revisorer, saaledes at der med Hensyn til dem kun kommer til at staa, at Revisorer, der gør sig skyldige i grov Forsømmelse, kan af Indenrigsministeren efter Indstilling af Sparekassesepektøren afskediges.

14. Hele dette Afsnit (Lovforslagets § 20) udgik. Forslag herom var stillet af et Flertal (Birch, Bramsen, Brandes, Hage Hartz, Hey, Oluf Jensen, Johnsen og Niels Rasmussen), der bemærker i Betænkningen, at da et saadant Raad efter Lovforslaget „kun skal oprettes, saafremt der vedtages en Lov om Banker, hvori den tilsvarende Bestemmelse bliver gældende for Banker, vil det i og for sig være nødvendigt for Landstinget at vedtage Ændringsforslag til § 20, efter at Landstinget med Regeringens Tilslutning har vedtaget Lovforslaget om Banker uden nogen saadan Bestemmelse“. „Om at vedtage Bestemmelsen alene gældende for Sparekasser og stille Ændringsforslag i den Retning bør der efter Udvalgets Mening ikke være Tale. Det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at det, som man ved Oprettelse af et saadant Raad tilsigter, er at hemme Kappetriden om Indlaansmidler mellem Banker og Sparekasser, hvorefter det er klart, at det ikke kan gaa an at lægge et saadant Baand alene paa Sparekasserne, en Forholdsregel, om hvilken Kommissionens Flertal udtaler, „at det vilde give Bankerne en meget betydningsfuld og ikke forsvarlig Overvægt i Konkurrencen“. Men hertil kommer nu, at det Flertal i Kommissionen, der har forenet sig om Forslaget om dette Raad, ikke synes at have været i Overensstemmelse med de Ønsker, som i dette Spørgsmaal er raadende i Sparekasseverdenen“, i hvilken Henseende henvises til et modtaget Andragende, hvori „*De danske Sparekassers Fællesrepræsentation*“ udtaler i al Almindelighed, at „man ikke skønner, at Indførelsen af Maksimalindlaansrenten i den foreslaaede Form, bortset fra de Indvendinger, der i øvrigt kan rejses herimod, vil være til nogen Gavn for Sparekasserne“. Altsaa — fortsætter Flertallet — „ønsker man ikke § 20, selv med tilsvarende Bestemmelser for Banker“. — Et Mindretal i Udvalget (Jørgen Berthelsen, Frandsen, Koefoed, Lewinsky og Ravn)